

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii
In India Socij**

Trigault, Nicolas

Coloniae, 1611

XI. Goa cum fructu incipit laborare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45183

CAPVT XI.

Goa cum fructu incipit laborare.

INCENSO Gasparis in vinea Domini laborandi desiderio nō defuit Xauerius: quippe vix aduenerat, cū illum in quartum ab aduentu diem vt concionem paret, commonefecit; hoc potissimū consilio, vt eum, de quo tam multa aliorum relatu acceperat, corā exploraret: & quia in Commorinū properabat, non longius quieti ex nauigatione tempus licuit concedere. Is dies erat Natali Deiparæ sacer Indiæ, propter tantum diuini verbi præconem auspice Virgine MARIA auspiciantem verè ominatus. Cōcio erat in D. Pauli æde Societatis nostræ habenda; & nescio qua de causa Franciscus Gasparem ante monuit, vt elata voce vteretur: fortè, quòd vir ita demissè de se sentiens, non sine pudore videbatur in celeberrimum Indiæ pulpitum subiturus. Aduenit dies, concionatus est: & quo successu? ab eo audiamus, qui

qui laudum suarum egregius buccinator primæ suæ concionis gratulationem Asiæ & Europæ voluit esse communem. Scribit enim in Lusitaniam, se ita concionatum, vt vir quidam grauis è nostris Patribus vni dicere nõ dubitauerit: Deus bone, quorsum nobis ex Europa virus istud! neq; hoc satis: sed ne fortè testis ille parum sapuisse videretur, suæ quoque concionis improbatorem retulit Xauerium, cui dicit etiam à se non fuisse satisfactum; itaque abeuntem statuisse, vti nocturnis horis quotidie tandiu vocem in eade exerceret, dum altius loqui didicisset: multi enim in concione, quam frequentiore hominis è nauis fama fecerat, loquentem non potuerunt exaudire.

*Gaspar
sui contemptum
quàm amauerit.*

- Quilibet profectò tacuisset, aut verecundiam, aut aliud quidlibet culpasset; verum ecce quibus heroicis virtutum officijs, & submissi in primis animi, ad magna omnia viâ sibi præmuniebat! Sociorum nemo, præter eum, de hac concione abie-

et è

Etè meminit, sed nè meminit quidè: quamuis vix vllus ex India scribebat illis temporibus, qui non honorificè de Gaspare meminisset. Itaq; primam eius in Europa in illo scāno domus, & primam in Asia concionem comparemus, illam risu, hanc propè etiam execrationibus exceptam fuisse videbimus, quam tamen postmodum auctore Deo ipsi homines tantoperè comprobarunt. Sed nimirum voluit Deus Gasparè docere, vt in tanto quem pòst habuit applausu suarum primarum semper concionum meminisset, & reliquos instruere, ne concionis fructum in auditorū applausu collocarent. Fecit itaque Gaspar impigrè, quod à B. Xauerio fuerat imperatum, donec aliorum Patrum iudicio satisfacere videbatur vniuersis; sed de concionum Goæ fructu, suus erit ex professò dicendi locus.

Non sufficiebant Gaspari, quem plerumque, qui ex India scribebant Patres, infatigabilem vocabāt, hebdomadariæ conciones; domi insuper

per

per tres lectiones legebat, easque ita diuersas, vt non facilè alio modo, quàm caritatis igne coalescere potuissent: Grammaticæ vnã, Philosophiæ alteram, tertiam denique ex Prouerbijs lectionem quotidie prælegebat. Interim breui post tempore Xauerius in Commorinum, quod iter iam tantisper distulerat, proficiscitur, P. Antonio Lanciloto interini, dum P. Antonius Gomez Rector futurus appellat, Prorectore constituto: qui cum, vt diximus sub initium Octobris aduenisset, mox tradita ei à Patribus, mandato B. Xauerij, Collegij cura, suum ipse munus accepit, & suis concionibus, vt erat faciendus iuxta ac eruditus, plurimum permouit vniuersos, craniamque illud virginis, vnus ex vndecim millium choro, sollemni pompa in ædem nostram deportatum coli & ornari curauit. Augebatur quotidie populi pietas, quam quisque pro virili promebat, & cum pietate Patrum quoque labores augebantur. nullus erat contentium
 finis,

fnis, ita vt illorum zelo propè infinito non deesset plebis & omnium ordinum multitudo: sed præ omnibus indefessus Gasparis in cæteris officijs ac præsertim in concionandi studio, labor, quò me iam vocat ratio instituti.

CAPVT XII.

De concionibus Gasparis & earum fructu.

NON terruit Gasparem infelicioꝝ primæ concionis euētus, sed currentem incitauit: tum enim est visus sibi tutò ad splendidum concionatoris munus accedere posse, ex quo non splendorem, sed obscuritatem esset consecuturus. At verò omninò præter opinionem cecidit. Nam ex seruatoris sententia necesse fuit, eum, qui tot se modis abijceret, ijsdem gradibus attolli. Itaque cœpit ille concionari, sed iam non, vt solebat, timidè, verùm tanta spiritus libertate cum Christiana modestia coniuncta, vt omnibus, qui eum antè nouerant, esset